

Til § 2.

Denne bestemmelse svarer i det væsentlige til § 2 i 1955-loven og fremhæver de produktionsmæssige formål, der bør forfølges ved lovens administration med henblik på en forøgelse af byggekapaaciteten og en billigørelse af byggeriet. Bestemmelsen i stk. 3, 2. pkt. er overført uændret fra § 7 i lov nr. 302 af 21. dec. 1957 om valutaforhold m. v.

Til § 3.

Ved overgangen fra det hidtidige statslånesystem til det nye finansieringssystem med statsgaranti bliver det afgørende spørgsmål, om kapitalmarkedet vil være i stand til at optage den forøgede emission af obligationer.

En isoleret statsgarantiordning vil ikke give nogen sikkerhed for, at den fornødne kapital stilles til rådighed til en rimelig rente og vil derfor ikke i sig selv give den fornødne stabilitet, der er en forudsætning for, at bygherrer, byggemateriale-fabrikanter og entreprenører vil foretage de nødvendige investeringer i materiel og fabrikker.

Statsgarantiordningen må derfor suppleres med foranstaltninger, der sikrer den tilstrækkelige likviditet. Dette kan ske ved, at staten foretager obligationsopkøb, og det er foreslået, at opkøbsbeføjelsen tillægges finansministeren.

Med hensyn til omfanget af opkøbsbeføjelsen har man foreslået, at maksimumsbeløbene fastsættes i de årlige finanslove, idet man derved i højere grad får mulighed for at tage hensyn til den aktuelle byggesituation og likviditetssituation, end om man på forhånd for en årrække fastsatte visse maksimumsbeløb.

Bestemmelsen i stk. 2 forudsætter, at finansministeren på samme måde som hidtil kan foretage emission af statsobligationer.

Til kap. II. Bestemmelser vedrørende oprettelse af finansieringsinstitutter til ydelse af lån mod sekundær panteret i fast ejendom.

Bestemmelserne vedrørende oprettelse af nye finansieringsinstitutter hviler i det væsentlige på det forslag, som var indeholdt i den betænkning angående 3. prioritetsselskaber, der blev afgivet i 1947 af det af indenrigsministeriet i 1941 nedsatte udvalg. Bestemmelserne indeholder kun rammerne for institutterne, idet de nærmere enkeltheder vedrørende institutternes form, ledelse og administration tænkes henskudt til vedtægterne. Hvad formen angår, er det et spørgsmål, om man skal vælge aktieselskab, selvejende institution eller debitorforening. 1947-betænkningen foretrak aktiesel-

skabsformen og advarede imod debitorforeninger, men også den selvejende institutionsform synes at kunne blive funktionsdygtig.

Man må forudse, at de nye institutters virksomhed vil kunne komme til at spille en væsentlig rolle i de kommende års boligpolitik, og det er derfor af stor betydning, at det offentlige får en sådan indflydelse på ledelsen, at samfundsmæssige synspunkter sikres i fornødent omfang.

Til § 4.

Det har ikke på forhånd været muligt at tage endelig stilling til, hvorvidt der vil blive tale om oprettelsen af et eller flere institutter og i sidstnævnte fald, om disse institutter skal fordeles efter byggeriets art eller efter byggeriets beliggenhed.

For at koncentrere institutternes virksomhed om boligformål forudses, at institutterne kun yder lån i nyopførte beboelsesejendomme eller til sådanne ombygninger af eksisterende ejendomme, hvorved lejlighedsantallet forøges.

Under hensyn til den betydning institutterne vil få for det fremtidige boligbyggeri, har man foreslået, at det som vilkår for godkendelse af et institut kan betinges, at staten bliver repræsenteret i instituttets ledelse, og derved får mulighed for at øve indflydelse på instituttets udlånspolitik.

Til § 5.

Bestemmelserne svarer til de begunstigelser og rettigheder, der er indrømmet kredit- og hypotekforeningerne.

Til § 6.

Den foreslåede lånegrænse på 75 pct. svarer til 1947-betænkningens forslag. Lånegrænsen ligger på linje med den maksimale lånegrænse for hypotekforeningerne, men det må anses for udelukket, at hypotekforeningerne i hvert fald inden for en overskuelig årrække vil forøge deres belåning op til denne grænse, også selv om der gennemføres en forhøjelse af lejen i den gamle boligmasse. En lånegrænse på 75 pct. vil imidlertid ikke i almindelighed kunne være tilstrækkelig, og der er derfor åbnet mulighed for en forhøjelse af lånegrænsen i det omfang, staten yder garanti efter reglerne i kap. III.

Til § 7.

Bestemmelsen åbner mulighed for, at lånene berigtiges ved udlevering af obligationer på samme måde som kredit- og hypotekforeningslån, men der er tillige en mulighed for, at låneinstituttet selv kan optage lån og derefter berigtige udlånene kontant til lånsøgerne.

Da det er af stor betydning for en bygherre allerede på tidspunktet for byggeriets påbegyndelse